

vedrørende selve Landmandsbanken, vi har haft den transatlantiske Affære, nu kommer Betænkningen, og saa faar vi en Række nye Retssager en Gang.

Afgørelsen i den Sag, som her er bragt paa Tale, viser for den nuværende Justitsministers Vedkommende, at han ikke evner den Opgave at skaffe Opklaring, og at han heller ikke ønsker det. Han har netop i denne Sag tilstræbt at afværge den fulde Opklaring; her havde han det i sin Haand at afværge den fulde Opklaring, og saa afværgede han den. Dette forekommer det mig, som sagt, der er al Grund til at misbillige, netop paa Grund af Det Transatlantiske Kompagnis overmaade indgribende Betydning for hele vort Lands Økonomi.

Denne Sag er altsaa nu rejst, saaledes som den ærede Forespørger og hans Parti har ønsket det, og dette Parti er jo et af de vigtige, patenterede Fædrelandspartier, saa der kan ikke være Tvivl om, at naar de gør det, er de paa det rene med, at her sker der ingen Ulykker; de har ført denne Sag frem til offentlig Debat, og sker der noget, har de ogsaa Ansvarer derfor. Naar denne Sag er ført frem nu, maa vi fra vor Side kræve, at vi ogsaa faar Lejlighed til at høre det om den, som den højtærede Justitsminister maa kunne sige, ikke blot om Formaliteten, men om Realiteten. Vi andre havde neppe povet det Eksperiment, som den ærede Forespørger har povet; vi vilde øjeblikkelig have mødt de Herrer Pinstrups og Dessaus og Sæss' og Meyers strenge Blikke og Anmodning fra højeste Sted om at tage Hensyn til Fædrelandets Interesser og ikke rejse saadanne Spørgsmaal, som kun kunde volde Uro og ødelægge Erhvervslevet endnu mere, end det i Forvejen er ødelagt. Vi kender jo Tønen, naar det er os, der tillader os at spørge om et eller andet. Men nu er det heldigvis en Konservativ, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der har spurgt, saa jeg tænker ikke, han nærer Bekymring for den kapitalistiske Udbytnings Fred; den gaar vel sin Gang uhindret af denne Sags Foretagelse.

Som sagt, Plum-Sagen viser os et Udsnit af den moderne kapitalistiske Handelsvirksomhed. Med en Række Forgreninger, med Grene til Brasilien, Japan, Amerika, Italien, Spanien, Ægypten og saa fremdeles ud over hele Verden, gaar der en Strøm af Repræsentanter for dette store Transatlantiske Kompagni. Der købes Huse. Der oprettes store Kontorer og Forretninger, Lagre o. s. v. Der drives mangeartet Handel. Der drives Kursspekulation i vidt Om-

fang. Der drives Kædehandel mellem de Selskaber, der er inde under Koncernen; der sælges fra det ene Selskab til det andet; naar det kniber med at skaffe et godt Regnskab i eet Selskab, saa køber man billigt Varer fra eller man sælger dyrt Varer til et Broder- eller Søsterselskab og skaffer sig paa den Maade den nødvendige Balance i Tingene. Det hele er Papirposteringer og har intet med Virkeligheden at gøre; Virkeligheden kom den Dag, man opdagede, at nu manglede der 100 eller 150 Mill. Kr. Der aflægges Regnskaber med Overskud, Overskud, der, som sagt, tilvejebringes ved Hjælp af Kædehandel, og i Henhold til disse Overskud udbetales der Tantiømer, ikke videre beskedne Tantiømer, til dem, der er Ledere af dette Foretagende. Og sluttelig — ja, som sagt, saa ender Eventyret med det kæmpemæssige Underskud. Det oplyses i Retsforhandlingerne, at man har haft et helt vidunderligt teoretisk Bogholderi, et teoretisk Bogholderi, der skaffede de fine bogholderimæssige Resultater, men som jo ikke var i Stand til at skaffe Pengene paa Bordet. Man kunde blot paa Papiret, i Regnskaberne, skaffe de smukke Overskud ved Hjælp af Kædehandel og andre Transaktioner, men i Realiteten blev det, som sagt, til store Tab.

At denne fantastiske Forretnings Saga skulde være afsluttet med Sagen for Østre Landsret, saaledes som den højtærede Justitsminister ønsker, er en Vildfarelse, en stor Vildfarelse, Hr. Justitsminister; den gaar ikke. Nej, de, der har Ansvar for denne Sags Behandling hidtil, de har ogsaa Ansvar for, at der vedbliver at være Uro og Mistillid, saa længe der ikke er skaffet fuld Oplysning. Der bliver først Ro om denne og andre lignende Sager, naar alt ligger aabent og klart, og naar den nødvendige Udrensning er fuldført. Det kan være meget godt, at man i de sidste Dage har begyndt at permittere Departementschefer. Gudbevares, det var maaske nødvendigt; det bliver maaske ogsaa nødvendigt, at en konservativ Landstingsmand gaar en af Dagene. Det er ogsaa meget godt, at Landmandsbankens, Nationalbankens og Statens Raadgiver i Bankspørgsmaal er taget paa en længere Udenlandsrejse, og det kan maaske ogsaa hjælpe paa Tingene, naar nu Formanden for den konservative Organisations Forretningsudvalg træder tilbage og Partiets Hovedkasserer ogsaa; naar deres Navne efterhaanden er blevet kompromitteret i den Grad, som Tilfældet er, gennem storstilede Svindlerforetagender, saa er der jo intet mærkeligt